

BOŽIĆNA PORUKA

Luka : 2 : 8-14

I ove godine Božić nas podseća da slavimo Boga Oca koji je poslao svog Sina, da mu se poklonimo i primimo ga u naša srca. Pozvani smo da sledimo Hristov primer. A to je, da širimo radosnu vest spasenja po Božijoj blagodati. Biti Hrišćanin znači biti radostan u srcu i duhu, jer Hristos se utelovio i došao da nas spasi od gneva Božijeg.

Anđeli objavljuju rođenje Hrista pastirima i pevaju. Kakva li je radost zračila dok su pevali i slavili Boga. Slava Bogu na visini, jer se Hrist utelovio da bi umro na krstu za moje grehe i za grehe celoga čovečanstva. Evanđelje, prema izvornom jeziku znači dobra vest ili radosna poruka. Zato su anđeli javili pastirima: „Javljam vam veliku radost, jer vam se danas rodi spasitelj, koji je Hristos Gospod”. Ta radost je velika, zato što je to potpuna radost; Gospod Hristos je doneo vest takve punine da nikome nije ostavio da bilo šta doda. Ova radosna vest je za NAS ako prihvatimo Hrista rukama vere. Ako si grešnik Isus je tvoj. Ima li mesta u srcu tvom za Isusa? Možda se izgovaraš i kažeš da ti je sve prljavo, da ne možeš pozvati Isusa da živi u njemu. Ali Isus te želi očistiti, Isus kad uđe u srce od prljavog učini čisto.

Kako svi ovi događaji osuđuju danas sve ljude današnjice! Božić dolazi iz godine u godinu, a mi ignoriramo značaj ovog svetog događaja. Činjenica je, da se Bog uselio u ljudsku istoriju radi iskupljenja ljudske rase. U današnjem vremenu za mnoge ova poruka nije važna. Zamislite ljudi slave Božić a Isusa nema u njihovim srcima. Ali tako nije bilo kod pastira, oni su ozbiljno shvatili ovu poruku o Hristu. Ta poruka je za njih bila veoma važna i hitna. I mi treba da se pitamo danas, šta se to dogodilo na BOŽIĆ.

Gospod Isus je došao da donese svetu radost u naše živote. Mada danas mnogi čuju i vide, ali ostaju slepi duhovno na sve te događaje. Pastiri ne. Ovo je radosna vest i za tebe. Šta vredi što je Isus spasitelj celog sveta, A NIJE TVOJ. Prihvati ovu radosnu vest i kaži drugima.

Prihvati poruku Evanđelja verom u svoje srce. To su najbolje vesti koje možeš poslati natrag u nebo kao zahvalnost za radosne Hristove vesti.

Bačić Milenko, Čelarevo (Srbija)

Osvrt na „Konferenciju-2018“ u Frielzheim-u (Nemačka)

Drage sestre i draga braćo u Hristu u domovini:

Već od davne 1971. g., svake godine za Dan Duhova, verujući našeg jezičnog područja koji žive na Zapadu („diaspora“), organizuju i održe jedan trodnevni sastanak (među nama jednostavno nazvan „Konferencija“). Ove godine je to, dakle, bilo od 19.- 21. maja. I opet me brat Ondrej Chlpka (iz Odbora za pripremu tih konferencija) zamolio za kraći izveštaj o našem ovogodišnjem susretu.

Pošto je ove godine istovremeno organizovan i održan još jedan takav sastanak u Austriji, broj učesnika na našoj konferenciji je nažalost bio znatno manji nego ranijih godina. Ipak, izveštjeni smo da je i onaj susret bio blagosloven, pa se i tome radujemo. Glavno je, da se Evanđelje propoveda! Kao predavač je za našu ovogodišnju konferenciju bio pozvan brat Dražen Radman, propovednik baptističke crkve Split. Pošto među nama nema nikoga ko potiče iz tog dela naše bivše domovine, bio nam je još nepoznat i brat Radman, a i o Božjem delu u Splitu nismo takoreći ništa znali. K’ tome dolazi još i činjenica, da brat ne potiče iz neke obitelji gde su već ranije generacije bile vernici, a ni njegovo vlastito obraćenje nije „već davna prošlost“. Tako nam ni njegovo prezime nije ništa govorilo.

Tim više smo bili pozitivno iznenađeni. Mi, dugogodišnji vernici i možda već u drugoj ili trećoj generaciji propovednici, u velikoj smo opasnosti, da mnoge naše poruke budu samo još naviknute „pobožne rečenice“ i da na bogoslužjenjima koristimo neki „nebeski jezik“ kojega „čovek sa ulice“ ne razume.

Brat Radman još nije zaražen ovom našom bolešću, tako da su njegove poruke bile jednostavnim i za sve razumljivim jezikom. Osim toga, kao nekadašnji prosvetni radnik brat raspolaze i darom, da svoje poruke tako prezentuje, da ih razumemo i srcem i razumom. Naš nedostatak na tom polju, mi, „stari propovednici“, često pokušavamo nadoknaditi kroz dobru retoriku, ponekad i preteranu gestikulaciju i šaljive primere, kako bi (možda i nesvesno) time zadobili pažljivost svojih slušalaca. Bratu Radmanu to nije bilo potrebno; nije apelirao na našu emocionalnost. On je naše pažljivo slušanje zadobio kroz svoju profesionalnost kao predavač, kroz svoje veliko poznavanje ljudske psihe, kroz ispravne biblijske spoznaje, kroz veliko dušebrižničko iskustvo i kroz vrlo racionalno i jasno izlaganje.

Dakle, ako je neko došao da doživi nekog čuvenog govornika, taj je možda bio razočaran. Ali ko je došao da čuje jasne Božje poruke, taj je imao šta da ponese sobom kući. I to ne samo na osnovu predavanja koje je brat održao, već i kroz lične razgovore koje je mogao voditi sa braćom. Kao temu ovogodišnje konferencije je brat postavio „Čovek, kojega Bog upotrebljava...“, i onda je u tri predavanja nastavio sa:

- ... zna ko je!“

-... zna zašto je tu!“ i

- ... zna za cenu!“

Pošto su predavanja snimljena i mogu se odslušati, nije potrebno da o tome pišem. Mene je lično oduševila i bratova skromnost, poniznost i blagi karakter. Navikli smo, da predavač i nepozvano uvek seda u prvi red i kao da čeka priznanje i aplauz. Brat Radman je sedeo uvek „sakriveno“ negde među ostalim učesnicima, i voditelj programa je morao da pita, da li je brat uopšte već prisutan. Čak i kad mu se zahvaljivalo i odavalo priznanje za njegovu službu, brat se vidljivo nelagodno osećao. Očevidno nije očekivao da se njega hvali.

Zato, i ovim putem: još jednom hvala bratu i za njegove jasne poruke i za njegov lični primer služenja Bogu i nama. A u prvom redu smo zahvalni Gospodu i za ovogodišnju „Konferenciju“ za blagoslove koje nam je na njoj poklonio.

U Hristovoj ljubavi, Branko Bajer (CH, 10.06.2018)

Paula Novak 3.03.2018

Isus je rekao: " Jer ja živim, i vi ćete živjeti." Ivana 14,19

Posle teške bolesti našu sestru **Paulu Novak** pozvao je Gospod sebi. Ona je preminula 3. marta 2018 godine. U ime Odbora za pripremu duhovske konferencije u Nemačkoj želimo da izrazimo iskreno saučešće njenom sinu Mladenu i njegovoj supruzi Zdravki.

Tanita i Micho Krause

U subotu 7. jula **Tanita Zelenak** stupila je u brak sa **Michom Krause**. Proveli smo prelep dan obasjan suncem sa našim mladencima, ispunjen mirom i zahvalnošću Bogu za Njegovu milost i ljubav. Svi prisutni su izrazili radost i želju da ih Bog blagoslovi u njihovom zajedničkom životu a čestitke su odzvanjale: "Blagoslovi ovaj par Bože, jer ono što Ti blagosloviš ostaje blagoslovljeno do vjeka, dobri naš Bože..."

Taniti i Michi želimo da Bog koji je ljubav blagoslovi njihov zajednički put i da ih vodi u ljubavi.

Priče Salamunove: 3, 5-6

„Uzdaj se u Gospodina svijem srcem svojim a na svoj razum ne oslanjaj se. Na svim putevima svojim imaj ga na umu i on će upravljati staze tvoje.“

Sarah Ihnen i Daniel Pešut

14.07.2018 smo započeli naš brak i zajednički život sa željom, da Gospod uvijek bude naša tvrđava, utočište i naš zaklon!

Ps. 18:3

"O Gospode, stijeno moja, tvrdo moja, Spasitelju moj! Bože moj, hridi moja uz koju se zaklanjam! Štite moj, rože moga spasenja, moje utočište!

Taj dan je bio za nas jedan prelep dan sa našom rodbinom i prijateljima!

Ich bin **Liron Alexander** und habe am 11.09.2018 um 10:12 Uhr mein Einzimmer-Apartment gegen eine Wohngemeinschaft mit Papa, Mama, Levi und Lijel eingetauscht. Mit einer Größe von 53cm und 3.380Gramm habe ich die geplante Zwangsäumung kaiserlich über die Bühne gebracht. Mama ist wohlauf, Papa noch ein bisschen durch den Wind, aber die habe ich bald im Griff. Ich freue mich Euch bald kennenzulernen.

Liebe Grüße, Liron mit den glücklichen und dankbaren Eltern Silvia und Alexander Thomas

„Ich danke dem HERRN von ganzem Herzen und erzähle alle deine Wunder“ (Psalm 9,2)

Jedna od najvećih radosti za svaku crkvu je krštenje. Ali, krštenja i radost crkve, kao zajednice Božijeg naroda, su naknadna radost. Ona prva i najveća radost zbog spasenja grešnika odvija se na nebu još pre krštenja, u trenutku kada osoba otvori svoje srce Gospodu i On se useli u njega. To kaže naš Spasitelj u priči o izgubljenom ovci, u Evanđelju po Luki 15:4-7. Dok je ona prva radost (radost obraćenja), u stvari, „radost na nebu“ (Lk. 15:7), krštenje je radost na zemlji, radost zajednice.

Ali, ovo krštenje u beogradskoj zajednici, toga dana, bilo je preokus i novih radosti. Samo krštenje bilo je šestostruka radost, jer kršteno je šest osoba. Međutim, ako još malo razložimo međusobne odnose ovih šestoro braće i sestara, videćemo da je taj dan za njih bio izvor i budućih radosti. Krštena je jedna majka, njena ćerka i ćerkin verenik; zatim još jedna devojka i njen verenik; i još jedan mladić. Zamislite samo koliko radosti očekuje majku čija ćerka se krštava zajedno s njom, i obrnuto; ili, koliko radosti očekuje devojku čiji mladić se obratio i krštava se zajedno s njom; ili koliko radosti očekuje jedan bračni par koji svoj novi život započinju zajedničkom odlukom da će oboje slediti Hrista!

Dodatnu radost ovog krštenja doživeli smo i mi, učesnici ovog bogoslužjenja, kad smo čuli svedočanstva krštenika; ovde pominjemo dva.

Jedan od mladića koji se krstio, mesecima je dovozio svoju devojku u našu crkvu, ali nije hteo da uđe, nego je sedeo na klupi, u malom dečjem parku ispred, i čekao da se služba završi, da bi ponovo zajedno išli kući. A onda se osmelio i ušao na bogoslužjenje – i obratio se. Radost!

Evo svedočanstva još jedne od krštenih devojaka.

Odrasla sam u hrišćanskoj porodici i obratila se kad sam imala 14 godina. Mada nisam znala sve što piše u Bibliji, ipak sam, još kao dete, u sve to čvrsto verovala. Kao tinejdžerka borila sam se s nečistim silama i često sam se pitala zašto sam to što jesam? Zašto su baš moji roditelji vernici...? Pokušavala sam da pobegnem od svega toga, ali nikada nisam prestala da verujem.

Često su me ljudi u crkvi pitali zašto se ne krstim, ali sam bila ubeđena da nisam spremna; dok jednog dana, moj verenik i ja, nismo pitali pastora da nas venča. On nas je svojim odgovorom zatekao i naveo na razmišljanje; pitao nas je, zašto hoćemo crkveno venčanje, a nećemo da se pre toga venčamo s Bogom. Posle toga, moj verenik i ja smo mnogo i dugo o tome razmišljali i razgovarali, šta to znači savez s Bogom, a šta savezi među nama, ljudima. I odlučili smo, zajedno, da više ne bežimo, nego da svoje živote predamo Bogu, jer oboje smo bili svesni da bez Boga ne možemo ništa.

Nakon krštenja sam se osećala kao pripadnik Hristove pobedničke vojske. Naravno, usledile su i borbe u našim životima... Još uvek se borimo, ali i pobeđujemo, jer Hristos u nama je pobednik.

Snažnu i jasnu poruku prisutnima na ovom krštenju, među kojima je bilo dosta nevernih, članova porodica krštenika, dao je naš brat i uvek dragi gost, Branko Bajer iz Švajcarske.

Kažem vam da će tako biti veća radost na nebu zbog jednog grešnika koji se pokaje nego zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba pokajanje. (Luka 15:7).

Izveštaj Dane Vidović

Informacija sa sastanka Odbora

U subotu 13. oktobra Odbor se prvi put sastao u Friolzheimu. Osoblje iz doma (tamo gde se sastajemo svake godine na konferenciju) nas je dočekalo sa ukusnim doručkom. Posle doručka oko 10 sati počeli smo naš sastanak.

Na početku smo razgovarali o ovogodišnjoj konferenciji koja je bila nešto manje posjećena ali ipak blagoslovljena. I zato Vas već sada u ime Odbora pozivamo na sledeću konferenciju koja će biti od petka **7. - 10. juna 2019. u Friolzheimu.**

Lozinka za sledeću konferenciju glasi: „Sigurnost spasenja“.

Gost govornik za sledeću konferenciju 2019. godine će biti propovjednik brat Žarko Djordjević iz Beograda. Radujemo se da se brat odazvao našem pozivu. Mislimo već sada u molitvama na brata, da Sveti duh bude njegov vodič u pripremi propovjedi koje će govoriti na našoj konferenciji.

U ime odbora Vas pozdravljamo i želimo Vam srećne Božićne praznike i također blagoslovljenu novu 2019. godinu sa nadom da ćemo se sresti ponovo u Friolzheimu.

U ime odbora,

Ondrej Chlпка

